

KARDINALOVA HOMILIJA NA MISI PROSLAVE 1150. OBLJETNICE DOLASKA SV. ĆIRILA I METODA U VELIKU MORAVSKU

(Republika Češka, Velehrad, 5. srpnja 2013.)

(Uvod u misno slavlje)

Draga braćo i sestre!

Radosno sam došao k vama na ovo slavlje u Velehrad da, kao delegat pape Franje, zajedno s vama slavim ovaj visoki jubilej.

Srdačno vas sve pozdravljam.

Od svega srca zahvaljujem dragom subratu u episkopatu, nadbiskupu i metropolitu olomuškom Monsinjoru Janu Graubneru, za pozdrav i dobrodošlicu.

S posebnim osjećajem prijateljstva i zahvalnosti pozdravljam predsjednika Češke biskupske konferencije, praškoga nadbiskupa, kardinala Dominika Duku, apostolskog nuncija u Republici Češkoj mons. Giuseppea Leanzu, sve nazočne nadbiskupe i biskupe, kao i sve svećenike, redovnike i redovnice.

S osobitim poštovanjem pozdravljam Predsjednika Češke Republike i sve predstavnike civilnih vlasti.

Pozdravljam Kristove vjernike laike, a posebno djecu i mlade te starije i bolesne osobe.

Ovim bogoslužjem zahvaljujemo za dar vjere i Evanđelja što smo ih primili po apostolskom navještaju svete braće Ćirila i Metoda.

Draga braćo i sestre, kako bismo to mogli što bolje učiniti molimo svemogućeg Boga da Kristov mir ispuni naša srca.

(Homilija)

Uzoriti gospodine Kardinale, draga braćo nadbiskupi i biskupi, prezbiteri i đakoni, dragi redovnici i redovnice, dragi hodočasnici iz domovine i inozemstva, kao i televizijski gledatelji i slušatelji radija, predraga braćo i sestre u Kristu.

1. Danas sam ovdje u Velehradu, u drevnom sjedištu Velike Moravske, na ovom slavlju kao izvanredni izaslanik Svetog Oca, a zajedno s vama kao hodočasnik u ovom značajnom europskom svetištu.

Kao delegat Svetog Oca, želim posvjedočiti Papinu blizinu (blagonaklonost) dragoj Crkvi u Republici Češkoj. Naš papa Franjo raduje se proslavi 1150. (tisuću sto pedesete) obljetnice providonosnog dolaska svetih Ćirila i Metoda u Veliku Moravsku te sve nazočne na ovome slavlju od srca pozdravlja i blagoslivlja.

Nalazimo se na svetom tlu na kojem su solunska braća Ćiril i Metod, na poziv kneza Rastislava, započela svoje apostolsko poslanje među Slavenima. Ovdje se nalazi i grob biskupa Metoda. Ovo mjesto našega hodočašća prepuno je značenja, jer se ovdje dotiču korijeni kršćanstva među Slavenima.

2. Draga braćo i sestre, potrebno je hodočastiti u Velegrad, u Moravsku, da bismo zahvalili za Isusovo Evanđelje i za one koji su nam po apostolskoj službi navijestili istinu o Bogu i čovjeku.

Evanđelje (Lk 10, 1-9), koje nam je danas naviješteno, veoma je znakovito. U broju sedamdeset i dva simbolički se nalaze svi narodi na zemlji. Dakle, Kristova poruka je univerzalna, ne isključuje nikoga, štoviše svi su narodi pozvani na izgradnju Božjega kraljevstva.

Apostoli su poslani *dva po dva*, kako bi njihovo svjedočanstvo bilo istinito i kako bi si mogli uzajamno pomagati. Djelo naviještanja Evanđelja nije djelo pojedinca, nego ono raste iz zajedništva i prema njemu vodi. Osim toga, Isus svoje učenike – bez imalo zavaravanja i lažnih obećanja – šalje »kao janjce među vukove«, pri čemu slabost i poniznost predstavljaju

važne oslonce kršćanskoga poslanja. Samo ako smo janjci moći ćemo pobjeđivati; ako pak postanemo ono što slikovito predstavlja vukove, udaljujemo se od Isusa koji je naš Pastir.

Nadalje, učenici sa sobom ne trebaju nositi ništa. Naša je snaga u Isusu i u slobodi kojom nas je Isus obdario, u nenavezanosti. Bilo kakva traženja zemaljske sigurnosti, vrijednosti, važnosti u logici svjetske moći postaju opasnost da zaniječemo Kristov križ. Ako naše poslanje ne usvoji takav način, lako postaje nekom vrstom poduzetništva, predstave ili propagande.

3. Sveta braća Ćiril i Metod su svojim životom učinila najljepši prijevod Evandjela. Znamo da upravo ljudi vođeni vjerom, koji su spremni živjeti Kristovu ljubav, ostavljaju najvidljivije tragove u srcu čovjeka i povijesti naroda. Te tragove danas ne prepoznaju samo vjernici, nego ih mogu razumjeti ljudi svakoga vremena i kulture.

Dok zazivamo svjetlo Duha Svetoga u traženju putova nove evangelizacije, sveta Solunska braća su i nama primjer i nadahnuće. Oni nisu odstupali od evanđeoskih načela. Budući da nisu izopačili Božju riječ niti su propovijedali sami sebe (usp. 2Kor 4, 1-2.5-7), morali su trpjeti i nepravedne optužbe i poniženja. No, to je uvijek tako s Evandjeljem. A tko god želi biti kršćanin s time mora računati, jer je to pravilo, a ne iznimka.

4. Draga braćo i sestre, potrebno je hodočastiti ovamo u Velehrad, da bismo zahvalili za baštinu koju su nam ostavili sveti Ćiril i Metod i da bismo bolje upoznali važnost kršćanstva u životu i kulturi slavenskih naroda. Ne možemo razumjeti našu povijest, bez poznavanja uloge koju je imala i ima kršćanska vjera u životu ljudi.

Sveti Ćiril i Metod su se u navještaju Isusa Krista susreli s pitanjima jezika i kulture. U evangelizaciji su svojom nadarenošću stvorili kulturnu cjelinu na temelju Svetoga pisma spajajući vjeru, jezik, pismo, obred i kulturu. Sveta braća nisu novim pristupom prekinula postojeće, nego su gradili i poboljšali ono što su zatekli. Bila im je poznata važnost identiteta, kao i specifičnosti pojedinih naroda, a jednako tako i važnost zajedničke

vjere u krilu Crkve koja povezuje i počiva na zaglavnem temelju – Isusu Kristu.

U sadašnjim okolnostima u kojima živi Europa i europski narodi poruka ove dvojice zaštitnika Europe nije izgubila svježinu. Oni nas i danas uče kako graditi zajedništvo europske obitelji poštujući posebnosti pojedinih naroda i njihovih kultura.

Zato se u Velehradu, gdje je blaženi papa Ivan Pavao Drugi prepoznao jedan od zaglavnih kamena europskoga jedinstva, utječemo moćnomu zagovoru svetih zaštitnika Europe, moleći ih da nam izmole snagu za vjerodostojno življenje Evanđelja i milost ujedinjenja svih Kristovih vjernika.

5. Draga braćo i sestre, danas sam ovdje s vama i kao zagrebački nadbiskup, hodočasnik iz Hrvatske. Prvi biskup zagrebački bio je biskup Duh u jedanaestom stoljeću, za kojega povijesni spomen govori da je bio po narodnosti Čeh. Od tada pa sve do današnjih dana postoji neprekinuta veza između hrvatskoga i češkoga naroda, do te mjere da bi naša kultura bila uvelike osiromašena bez čeških velikana duha ili pak bez susretišta na kojima su se nalazili Česi i Hrvati. Mnogi su ljudi i događaji ispreplitali povijest naših dvaju naroda, a u temelju je toga zajedništva duhovnost koju je najviše oblikovala kršćanska Radosna vijest.

6. Ispunjeni zahvalnošću za darove Božje dobrote, nalazimo se ispred bazilike Blažene Djevice Marije na nebo uznesene i svetih Ćirila i Metoda u Velehradu. Sveta solunska braća, koja su u devetom stoljeću došla u Veliku Moravsku iz Bizanta, nisu postavila ovdje samo temelje kršćanske vjere, nego i marijanske pobožnosti.

Pomoć i zaštita Blažene Djevice Marije pratila je vaš narod i u daljnjoj i bližoj povijesti, posebno u trenucima kad ste bili suočeni s mukom i križem. Značajna je činjenica da jedan narod, kada se nađe u teškoćama, osjeti posebnu povezanost s Kristovom Majkom, te mu ona postaje znak nade i utjehe. Tako je bilo u mojoj domovini Hrvatskoj, tako je bilo i u

Moravskoj, Češkoj i Šleskoj. Stoga i danas sve, a osobito naše kršćanske obitelji, preporučujemo nebeskoj zaštiti Presvete Bogorodice Marije.

7. Draga braćo i sestre, ovo je slavlje velika zahvala i velika molitva Gospodaru žetve da pošalje radnike u žetvu i da, prema riječima Apostola naroda, Božja slava zasja na licu Crkve, jer znamo da »vjernost Gospodnja ostaje dovijeka« (*Ps 117, 2*).

Neka Bog blagoslovi vas, vaše obitelji, vašu domovinu i sve ljude dobre volje! Amen.